

основу для формування цілісної системи таких технологій, які відповідатимуть етапу його розвитку та складатимуться зі скоординованих, узгоджених та впорядкованих управлінських процедур.

Список використаної літератури

1. Кузнецова Л. В. Фінанси банку: теорія, методологія, управління [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук : спец. 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / Л. В. Кузнецова. – Одеса, 2009. – 35 с.
2. Двірко Ю. В. Методичні аспекти застосування бенчмаркінгу в діяльності торговельних підприємств споживчої кооперації [Текст]/ Ю. В. Двірко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 1. – С. 112–121.
3. Чмутова І. М. Етапи впровадження системних технологій фінансового управління у банківську діяльність [Текст]/ І. М. Чмутова // Вісник Одеського національного університету. Серія «Економіка». – Одеса : Гельветика. – 2014. – Т. 19. – Вип. ¾. – С. 116–120.

А. С. Гудима

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. В. В. Бутенко

АНАЛІЗ ВИДАТКІВ ДЕРЖАВНОГО ТА МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ НА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ТА СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Фінансування соціальної сфери посідає значне місце в усіх сферах суспільного життя. Результативність фінансування соціального захисту населення залежить від діяльності державних та місцевих органів влади та ефективного використання бюджетів різних рівнів в умовах децентралізації. Здійснення ефективної політики соціального захисту населення вимагає створення відповідного фінансового механізму її реалізації, здатного забезпечити добробут кожного громадянина України. За останні роки безпосередній вплив на видаткову діяльність органів влади справила запроваджена реформа з міжбюджетних відносин, метою якої є посилення ролі місцевої влади в суспільному секторі економіки, що свідчить про необхідність аналізу видаткової частини зведеного, державного та місцевих бюджетів.

Питання пов'язані з ефективним фінансуванням соціальної сфери, висвітлені у працях таких вітчизняних економістів, як: А. Ю. Огінська Д. А. Ковалевич, О. В. Степанова, Л. Б. Баранник. Проте проблеми фінансування соціальної сфери існують, і їх

розв'язання є одним і зважливих завдань у підвищенні соціального розвитку держави.

Метою даного дослідження є аналіз стану бюджетного фінансування соціального захисту та соціального забезпечення в Україні.

Видатки на соціальний захист та соціальне забезпечення населення займають значне місце у видатках бюджету при тому, що не встановлено стабільних структурних економічних пропорцій і сфера фінансування соціальних видатків є найбільш нерегульованою.

За визначенням А. Ю. Огінської, видатки бюджету на соціальний захист – це кошти, спрямовані окремим верствам населення при повній, частковій або тимчасовій втраті працездатності, втраті годувальника, у випадку безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та інших випадках, передбачених законом, а також за певних економічних умов всім членам суспільства (під час зростання інфляції, спаду виробництва, економічної кризи тощо) задля забезпечення необхідних соціальних гарантій та стандартів [2, с.13].

В Україні бюджетне фінансування соціального захисту та соціального забезпечення населення здійснюються сьогодні відповідно до положень ст. 87-91 Бюджетного кодексу України за рахунок державного та місцевих бюджетів та спрямовуються на фінансування: соціального захисту у випадку непрацездатності; соціального захисту пенсіонерів; соціального захисту ветеранів війни та праці; соціального захисту сім'ї, дітей та молоді; соціального захисту безробітних; допомогу у вирішенні житлового питання; соціального захисту інших категорій населення; фундаментальні та прикладні дослідження і розробки у сфері соціального захисту [1]. Видатки Зведеного бюджету України на соціальний захист та соціальне забезпечення за січень-вересень 2017 р. становлять 196 941,6 млн грн., що більше ніж у 2015 р. майже в 2 рази (табл.1).

Зміна структури Зведеного бюджету України свідчить про збільшення ролі місцевих бюджетів у наданні суспільних послуг населенню. За 3 квартали 2017 р. їх частка зросла на 12,71 % порівняно з трьома кварталами 2015–2016 рр. (з 41,74% до 54,45%). Відповідно, частка державного бюджету знизилася з 59,4% до 45,55%. Кардинальні зміни в структурі видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення як державного, так і місцевих бюджетів відсутні. Проте протягом 2015–2017 рр. все ж відбуваються певні коливання в питомій вазі кожної з функцій державних та місце-

вих органів влади. У державному бюджеті протягом січня-вересня 2017 р. порівняно з січнем-вереснем 2016 р. частка видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення знизилася з 59,4% до 45,55%, що пояснюється тим, що частину фінансування соціальних функцій державних органів влади було передано на місцевий рівень (табл. 1).

Табл. 1

Видатки бюджетів різних рівнів на соціальний захист та соціальне забезпечення

За 3 квартали	Державний бюджет (млн. грн.)	% від Зведеного бюджету	Місцевий бюджет (млн. грн.)	% від Зведеного бюджету
2015 рік	64 296, 8	58,26	46 065, 3	41,74
2016 рік	105 405, 6	59,4	72 035, 4	40,6
2017 рік	89 699, 8	45,55	107 241, 8	54,45

Джерело: сформовано автором на основі даних [3].

Щодо місцевих бюджетів, то ситуація протилежна державному бюджету. З огляду на розширення з 2015 р. повноважень органів місцевого самоврядування за січень-вересень 2017 р. порівняно з січнем-вереснем 2015 р. зросла частка видатків на соціальний захист та соціальне забезпечення – на ці цілі в поточному періоді було витрачено 107, 241 млрд грн, що майже в 2,3 рази більше, ніж за січень-вересень 2015 р.

Отже, аналіз видатків державного та місцевих бюджетів на соціальну сферу за січень-вересень 2017 р. показав відхилення порівняно з попередніми роками, що є цілком обґрунтовано. Збільшення у структурі видатків на соціальний захист за рахунок коштів місцевих бюджетів відбулося в результаті фінансової децентралізації: прийнято зміни до бюджетного та Податкового кодексів України щодо передачі органам місцевого самоврядування додаткових бюджетних повноважень і закріплення стабільних джерел доходів для їх реалізації. Проте необхідно продовжувати удосконалювати міжбюджетні відносини в напрямі збільшення повноважень місцевих органів влади під час розрахунку потреби у фінансових ресурсах для соціального захисту населення.

Список використаної літератури

1. Бюджетний Кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>. – Назва з екрана.
2. Огінська А. Ю. Роль видатків бюджету на соціальний захист у реалізації соціальної політики держави [Текст]/ А. Ю.Огінська // Наука й економіка. – 2014. – № 2 (34). – С. 11-16.
3. Офіційний веб-сайт Державної Казначейської Служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua>. – Назва з екрана.

В. В. Гудков

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. О. М. Савастєєва

АНАЛІЗ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ НА 2018 РІК

Скорочення кредитування економіки, несприятливий інвестиційний клімат у країні, зменшення внутрішнього ринку – фактори що створюють гостру потребу у своєчасному прийнятті збалансованого та об'єктивно реального Державного бюджету, що в свою чергу вимагає детального аналізу динаміки сучасних бюджетних надходжень а також прогнозування її на наступний період.

В умовах нестабільної економіки проблеми формування доходів бюджету і забезпечення їх ефективного використання постають вкрай важливим питанням. Дослідження джерел формування бюджету необхідно проводити постійно, тому метою роботи є проведення аналізу проекту Державного Бюджету України на 2018 рік.

У прийнятому проекті парламент передбачив вирішення низки нагальних питань як соціального, так і економічного характеру.

У 2018 р. доходи держбюджету встановили на рівні 913,6 млрд грн, що на 142,3 млн більше, ніж минулого року. Зокрема, доходи загального фонду – 839, 8 млрд грн і доходи спецфонду – 73,7 млрд грн [5].

Витрати передбачені на суму в 988,6 млрд грн, що на 147 млн більше, ніж минулого року. Слід відзначити, що видатки із загального фонду становитимуть 906,6 млрд грн, а зі спецфонду – 81,9 млрд грн [2].

Таким чином, дефіцит державного бюджету в 2018 р. становитиме 75 млрд грн (2,4% ВВП).

Граничний обсяг дефіциту бюджету визначено в сумі 81,8 млрд грн. Втім, він не перевищить граничного показника і